

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Fructus Talionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

correptus fuit Elias, quando duos quinquagenarios, cum subdi-
 dicis sibi militibus, iussit ab igne cœlesti deuorari: & Jeremias, quan-
 do præuaricatoribus iratus orauit: *Congrega eos, quasi gregem ad*
uictimam: quamuis eadem per modum prædicentis potius, quàm
 oprantia dicta videantur. Quo pacto etiam D. Paulus dixit: *Per-*
cutiet te Deus, paries dealbate. De qua sententia loquens S. Chry-
 sostomus ait: *Nonimus quidem, quòd de hoc loco aliqui satisfacientes,*
loco prophetia velint esse, quòd dictum est: nec culpo dicentes: etenim
istud euenit, sicq; defunctus est. Siue autem meræ prædictiones fue-
 rint istæ, siue imprecationes ex zelo prouenientes, rationi conue-
 niebant, neque Christi præcepto aduersabantur: vt enim *qui nos*
docuit sagittare, non vetuit jaculari, sed vetuit, ne aberremus à scopo:
ita non est interdicta punitio, sed in tempore, & aptè facienda. Ex
 quibus intelligimus, legem TALIONIS à Christo non fuisse subla-
 tam, si iusta & illi ipsi, in quem vindicta stringitur, aut certè alijs,
 iustis causa subest; quamuis interea legem illam perficiens, nos ita
 voluerit animo esse ad omnes iniurias præparato, vt non solum
 non simus similes infans, quorum *cùm in animum ira incidit, velut*
sua tempestas, tantos excitat fluctus, vt statum mentis immutet, ar-
descant oculi, os tremat, lingua titubet, dentes concrepent, alternis vul-
tum maculet nunc suffusus rubor, nunc pallor albescens: verum etiam,
 vt alteram atque tertiam, & quartam plagam Spartana, immò
 Christiana nobilitate, patientia, & constantia excipiamus.

Interim, quidquid sit de talione, quam vel iure nostro pete-
 re; vel cum merito remittere possumus, illud tamen duplicem pa-
 rit in hominibus fructum, quòd Deus plerumque soleat *lege talio-*
nis plectere damnatos iniuriarum. Primum enim qui nouit iustis-
 simum mundi iudicem nihil mali impunitum relinquere, & verò
 etiam par pari referre, non solum non offenditur, quasi nulla sit
 iustitia mundum administrans; sed libenter quoque Deo relinquit
 ultionem, quam & certam scit esse, & culpæ sufficientem. Dein-
 de accurata talionis expectandæ consideratio, facit magis, quàm
 vlla alia res, malos & ad offendendum pronos, iniurijs abstinere.
Quotus quisq; reperietur, ait Tullius, qui impunitate proposita, absti-
nere possit iniuria? Impunitas peccandi maxima est illecebra: pœna
de offic.
 igitur medicina. At pœna talionis conuenientissima; quia, ob æ-

4. Reg. 1. 101
 Jerem. 12. 3.

S. Chrysoft.
 hom. 6. de
 laudib Pauli,

Lactant lib.
 de ira Dei,
 cap. 5.

VII.

Cic. lib. 3.
 de offic.

101 t gall
e si m...
11. d. 2
25. b. mod
11. d. 2

Stobzus ser.
41.

Aff. 4. 32.

Matth. 5. 43.

qualitatem, iustitiæ maximè conformis, eique cui inferitur vel idcirco molestissima, quia per eam patitur, quod ipse alteri, tamquam maximè molestum intulit. Cantharides & scorpionum circumferunt sui veneni remedium; ita & ipsi peccato inest sua poena suppliciumque, si redeat in authorem; qui, si volet proinde, eam ipsam poenam vertere potest in medicinam; dum enim metuit iniurias pati, cauet eas facere, quas haud ambiguit cogitat in caput suum reuersuras. Interrogatus aliquando Solon, *Quanam ratione nullum in urbe scelus perpetraretur?* respondit: *Si tam indignarentur ibi, quibus non est facta iniuria, quam quibus facta est.* Certè plerique grauissimè sentiunt ea, quæ contra se dicta, aut facta sunt, etiam si leuissima sint re ipsa; at ea, quæ etiam atrociter in alios geruntur, nihili æstimant, hinc neque impediunt, et si ex officio obstricti punire deberent, impedituri utique, & punituri, si eorum cor unum, & anima una esset cum illis, sentirent enim tamquàm sibi illatum malum; quorum enim una est anima, vnus est sensus: neque secus, quod peccaretur, vindicarent, atque sibi factum, si proximum diligere, sicut sentet ipsos. Quia igitur nostra magis sentimus, quàm aliena, si nos ipsa iniquitas non cohibet ab iniuria alijs offerenda, saltem frenum habebimus, si in malis timeamus, stimulum, si in bonis speremus talionem.

C A P V T X L I I I .

Etiam virtutibus, & bonis operibus suam esse talionem.

I.

Psal. 36. 27.
Matth. 7. 2.
Marc. 4. 24.
Luc. 6. 38.

Cic. lib. 11 ad
Attic. Lucian.
in imaginib.

MIta & virtutum Magister Christus, vt nos eodem verbo doceret, & declinare à malo, & facere bonum, velut talionem legem de nouo promulgans, dixit: *In qua mensura mensueritis, remetietur vobis.* Si bene feceritis, recipietis bene; si malum dabit, malum accipietis. Quamquam ea Numinis bonitas est, vt bonum premijs ultra condignum, malum supplicijs citra condignum soleat remunerare. Quod etiam in veteri proverbio insinuatum Cicero & Lucianus docuerunt, *ἀντὶ τοῦ μίσθου καὶ λόγου, eadem mensura, & melius.* Certè non strictè eadem, sed maiore nobis mensuram remetendum indicat Lucas inquitens: *Mensuram bonam, & confertam, & coactam, & superfluentem dabunt in sinum vestrum.* Quod legi talionis nihil officit, diuinis laudibus multum addit.

Talis